

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань правової політики та правосуддя

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-35-84

№ 01-19/18-169

„ 25 „ січня 2018 р.

ПАЛАМАРУ А.О.

Шановний Андрію Олеговичу!

У Комітеті Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя за дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України від 12 січня 2018 року до вх. № 6146 розглянуто Вашу електронну петицію з пропозиціями щодо внесення змін до виборчого законодавства, в частині виборів народних депутатів України, та повідомляємо про таке.

Відповідно до положень статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян» (далі – Закон) електронна петиція, адресована Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менш як 25000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції. Електронна петиція, яка в установлений строк не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку, після завершення строку збору підписів на її підтримку розглядається як звернення громадян відповідно до Закону.

Електронна петиція, яка в установлений строк не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку, після завершення строку збору підписів на її підтримку розглядається як звернення громадян відповідно до Закону.

Необхідно зазначити, що Конституцією України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19).

За своїм конституційним статусом комітети Верховної Ради України є органами, які мають предметно визначену компетенцію і забезпечують здійснення парламентом його повноважень.

Дякуємо за надіслані пропозиції, які уважно вивчені та взяті до уваги.

Щодо можливого врахування зазначених пропозицій передусім зазначаємо, що Верховна Рада України (парламент) за своєю природою є представницьким органом державної влади, який, за приписом частин першої та четвертої статті 76 Основного Закону України, складають чотириста п'ятдесят народних депутатів України, обраних на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років, повноваження яких визначаються Конституцією та законами України.

Рішення Верховної Ради України приймаються виключно на її пленарних засіданнях шляхом голосування (частина друга статті 84 Конституції України).

Так, народні депутати України, визначившись шляхом голосування на пленарному засіданні Верховної Ради України 19 жовтня 2017 року, не підтримали три законопроекти, якими було запропоновано прийняти у новій редакції Закон України «Про вибори народних депутатів України» (реєстр. №№ 1068, 1068-1 і 1068-2).

Разом з цим 07 листопада 2017 року Верховна Рада України за результатами розгляду в першому читанні прийняла за основу проект Виборчого кодексу України (реєстр. № 3112-1 від 02 жовтня 2015 року), поданий народними депутатами України Парубієм А.В., Черненком О.М., Ємцем Л.О.

Водночас повідомляємо, що до проекту Виборчого кодексу України (реєстр. № 3112-1 від 02 жовтня 2015 року) внесли пропозиції та поправки понад сто суб'єктів права законодавчої ініціативи на близько трьох тисячах аркушів. Проект Кодексу готується до розгляду Комітетом відповідно до Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI (далі – Регламент).

У контексті порушеного у зверненні питання, слід звернути увагу на те, що аналізуючи критерії для вибору конкретної виборчої системи та наслідки такого вибору Венеціанська комісія прийшла до таких висновків: «немає жодних підстав, щоб зробити абсолютний вибір на користь будь-якої конкретної виборчої системи. Кожна має свої переваги і свої недоліки, які варіюються залежно від того, які функції, що їх виконує виборча система, є предметом розгляду. Жодна виборча система не може бути найкращою або найгіршою чи хоча б хорошою або поганою. Для того щоб оцінити її якість, необхідно точно знати, що від неї очікується – що в першу чергу очікується, – оцінюючи те, яким чином вона виконує свої різні, часом суперечливі функції, а саме функції виборчої системи в контексті демократичної політичної системи» (пункти 87 та 114 частини другої Доповіді про виборчі системи: огляд можливих розв'язків та критерії вибору, ухваленої на 57 пленарній сесії 12-13 грудня 2003 року).

Одним з основних критеріїв, якими мають керуватися держави при зміні чи вдосконаленні виборчої системи та її компонентів – це критерій доцільності. Так, Конституційний Суд України в своєму Рішенні від 26 лютого 1998 року № 1-рп (справа про вибори народних депутатів України) дійшов висновку, що визначення компонентів виборчої системи є питанням політичної доцільності і воно має вирішуватися Верховною Радою України (абзац третій пункту 5 мотивувальної частини Рішення).

Щиро вдячні Вам за активну громадянську позицію та за прагнення до вдосконалення українського законодавства.

З повагою
Голова Комітету

Р.П.КНЯЗЕВИЧ